

Konsekvenserne af EF-domstolens afgørelse i sag C-277/08 i forhold til den danske ferielovgivning.

Som det er ministeriet bekendt, har EF-domstolen den 10. september 2009 afsagt dom i en sag vedr. retten til at afholde erstatningsferie for ferie, som den ansatte har været forhindret i at afholde på grund af sygdom.

EF-domstolen fik af en spansk domstol forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 7, stk. 1 i Arbejdsdirektivet (2003/88/EF). Den konkrete sag omhandlede en spansk chauffør, som på grund af sygdom var forhindret i at afholde den planlagte ferie, og herefter fik afslag fra arbejdsgiveren på sin anmodning om, at afholde erstatningsferie.

EF-domstolen fandt, at Arbejdstidsdirektivets artikel 7, stk. 1 skulle fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser eller kollektive overenskomster, hvorefter en arbejdstager, der er sygemeldt under sin årlige ferie som fastsat i ferieplanen for den virksomhed, hvor han arbejder, ikke har ret til efter raskmelding at afholde sin årlige ferie på et andet tidspunkt end oprindeligt fastsat, eventuelt uden for den omhandlede referenceperiode.

På trods af, at den konkrete sag vedrørte en lønmodtager der var sygemeldt inden påbegyndelsen af den planlagte ferie, så tyder dommens præmisser på, at sagen ville have fået det samme udfald, såfremt lønmodtageren først var blevet sygemeldt efter påbegyndelsen af sin ferie.

Således fremhæver EF-domstolen i sine præmisser til dommen, at alle arbejdstagere i henhold til Arbejdstidsdirektivets artikel 7, stk. 1 har ret til en årlig betalt ferie af mindst fire ugers varighed, som kun kan erstattes med en finansiel godtgørelse i tilfælde af arbejdsforholdets ophør. Desuden fremhæver EF-domstolen, at formålet med retten til en årlig betalt ferie i henhold til Arbejdstidsdirektivets artikel 7 er forskelligt fra formålet med retten til sygeorlov. Domstolen udtaler desuden, at en lønmodtager der er sygemeldt under sin ferie, efter anmodning, har ret til at afholde ferie på et tidspunkt, der ikke falder sammen med sygeorloven, således at lønmodtageren reelt kan nyde godt af sin årlige ferie.

Der er derfor meget der tyder på, at en arbejdstager efter anmodning vil have krav på erstatningsferie, såfremt vedkommende har været forhindret i at afholde sin ferie på grund af sygdom, uanset om sygdommen først sker efter feriens påbegyndelse.

Efter reglerne i den danske ferielovgivning er det fast antaget i praksis, at sygdom der opstår efter feriens påbegyndelse ikke betragtes som en feriehindring, der giver lønmodtageren ret til at kræve erstatningsferie.

Efter afsigelsen af EF-domstolens dom i ovennævnte sag, er der opstået berettiget tvivl om, hvorvidt den danske praksis er i overensstemmelse med EU-reglerne.

AC skal derfor anmode om Beskæftigelsesministeriets bemærkninger til dommen og dennes eventuelle konsekvenser for den danske ferielovgivning og praksis samt spørgsmålet om, hvorvidt dommen giver anledning til en ændring af ferielovgivningen i Danmark, så også lønmodtagere, der bliver sygemeldt under ferien får ret til at afholde erstatningsferie.

Med venlig hilsen

Jesper David Jensen
Direkte nr.: 25 35 41 47
E-mail: jdj@ac.dk